

FRANZ LISZT-REMINISZCENCIÁK

*én mindig jobban foglak szeretni téged,
mint amennyire te szeretsz engem
(Richard Wagner)*

jártatok-e Párizs Montmartre negyedében? a rue du Mail felől
szonáta szüremlik, Franz dala tán az, fülembe fuvall,
zongora zengzete napáldozat, éden, lelkem fújja szél át:
mennydörgés a csendig, lépdél egy isten csillagágyúval...

Weimarig hallik el: Lohengrin a napfény karmesteri pálcán,
hattyúvonta esték – molto vivace! – szűz lányaival,
látni vélem őt a Belvedere allén, Rómában is mintha,
ej, utána lesnék, rapszódia ím' szárnyal, rám rivall

éjkolostorkertből? néma d'Este parkban? oratóriuma
ciprus, agavék – csitt! – pineák fölött ily égi szívközel...
zengőkamra őrzi Bayreuthban ma halkán, térdepelve mondom
érte gyászmiséit, hallom téridőn át: lelkünkig lövell